

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 146/2017-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. marca 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej advokátom JUDr. Andrejom Garom, Štefánikova 14, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Západ, v konaní vedenom pod ČVS: SKIS-169/OISZ-V-2016 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDAKČIA] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. marca 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Západ (ďalej len „inšpekčná služba“), v konaní vedenom pod ČVS: SKIS-169/OISZ-V-2016 (ďalej len „namietané konanie“ alebo „namietaný postup“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že podľa názoru sťažovateľky ako poškodenej v namietanom konaní došlo k porušeniu ňou označených práv „*nesprávnym postupom ako iným zásahom*“ inšpekčnej služby tým, že jej nebolo riadne doručené uznesenie ČVS: SKIS-169/OISZ-V-2016 z 5. mája 2016, ktorým bolo rozhodnuté o odmietnutí veci v zmysle § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

3. Sťažovateľka uviedla, že predmetné uznesenie jej bolo doručené 13. mája 2016, ktoré ona osobne doručila svojmu právnomu zástupcovi, ktorý proti nemu podal sťažnosť v zákonom ustanovenej trojdňovej lehote, teda 16. mája 2016. Okresná prokuratúra Bratislava II (ďalej len „okresná prokuratúra“) uznesením č. k. 1 Pn 497/16/1102-11 zo 16. augusta 2016 (ďalej len „uznesenie okresnej prokuratúry“) rozhodla o zamietnutí sťažnosti, keďže sťažnosť bola podaná oneskorene.

4. Sťažovateľka následne preverovala doručenie predmetného uznesenia jej právnomu zástupcovi, ktorému bolo zo strany inšpekčnej služby umožnené nahliadnuť do spisu 3. januára 2017. Právny zástupca sťažovateľky sa pri nahliadnutí do spisu oboznámil s doručenkou z 10. mája 2016, v zmysle ktorej mu malo byť predmetné uznesenie doručené, pričom na «*tejto doručenke sa nachádza podpis neznámej osoby, ktorý nepatrí ani splnomocnenému právnomu zástupcovi sťažovateľky a ani žiadnemu z jeho zamestnancov, resp. akýchkoľvek osôb oprávnených na prevzatie písomností v čase prevzatia písomnosti. Napravo od podpisu neznámej osoby sa nachádza odtlačok pečiatky „SPLNOMOCNENEC“, pričom však splnomocnený právny zástupca sťažovateľky nikdy nepoužíval v jeho advokátskej kancelárii pri preberaní pošty odtlačok pečiatky „SPLNOMOCNENEC“*». Akákoľvek písomnosť bola právnym zástupcom Sťažovateľky vždy prevzatá proti podpisu. Splnomocnený právny zástupca porovnal aj knihu evidencie došlej

pošty advokátskej kancelárie, ktorú nepretržite vedie, pričom dňa 10.05.2016 nie je zaevidované žiadne doručenie takejto písomnosti.».

5. Následne (10. januára 2017) odoslal právny zástupca sťažovateľky inšpekčnej službe výzvu na riadne doručenie predmetného uznesenia. Predmetné uznesenie mu dosiaľ riadne doručené nebolo.

6. Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sťažovateľka žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Ústavné právo Sťažovateľky... na súdnu a inú právnu ochranu podľa ustanovenia čl. 46 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé konanie podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Porušovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Západ... bolo v konaní ČVS: SKIS-169/OISZ-V-2016 porušené.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky Porušovateľovi Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Západ... ukladá povinnosť doručiť uznesenie... ČVS: SKIS-169/OISZ-V-2016 zo dňa 05.05.2016 do vlastných rúk právnenému zástupcovi Sťažovateľky JUDr. Andrejovi Garovi...

3. Porušovateľ je povinný uhradiť Sťažovateľke trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 455,45 €... do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet právneho zástupcu sťažovateľa: JUDr. Andreja Garu, advokáta...“

7. Sťažovateľka doručila ústavnému súdu 17. marca 2017 podanie, v ktorom prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámila, že svoju sťažnosť doručенú ústavnému súdu berie späť v celom rozsahu.

II.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo

ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

11. Z citovaného ustanovenia § 54 zákona o ústavnom súde vyplýva, že zákon o ústavnom súde ponecháva ústavnému súdu možnosť okrem iného rozhodnúť, že záujem na ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoju sťažnosť späť (porovnaj II. ÚS 38/96 , II. ÚS 256/2013), a teda rozhodnúť, že späťvzatie sťažnosti sa nepripúšťa. Ústavný súd sa vo svojej judikatúre prihlásil k materiálnemu chápaniu ochrany základných práv a slobôd, a tak ústavný súd musí pri prerokovávaní späťvzatia sťažnosti a rozhodovaní o zastavení konania skúmať, či zastavením konania v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

12. V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľky a že nie sú dôvody na to, aby rozhodol, že späťvzatie sa nepripúšťa.

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. marca 2017